

SLOVENSKI NAROD.

nahaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petir-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo; da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozihramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Panslavizem v — Italiji!

Panslavizem, to je ono sicer že jako obrabljeno strašilo, katero so imeli in imajo še vedno pri rokah naši narodni nasprotniki, kadar jim gre za to, da bi preprečili naše narodno napredovanje. Kjerkoli se probuja kaka mrtva vejica slovanskega drevesa, kjerkoli se začne boriti kaka grana zatiranega Slovanstva za svoje naravne pravice, takoj se zažene krik o panslavizmu, ki preti, da bode vse podjarmil.

Kdo ne ve, kako brezozirno so postopali Madjari proti ubogim Slovakom, katerim so zatrli „Matico“, češ, da je širila panslavistično gibanje? Koliko se je tudi o nas Slovencih pisalo in govorilo, da se svetu dokaže, kako strašno nevarni panslavisti smo, ker branimo svojo narodnost, svoje pošteno slovensko ime in ker nečemo nikakor sprevideti, kaka blaženost bi nam bila, ako postanemo Nemci ali Italijani! Navadili smo se že temu in ne zmenili bi se danes več za to, ako bi se poslednji čas ne bila pričela po nemških in italijanskih listih

agitacija z neko novo iznajdbo panslavizma, katera pač presega vse, kar se je do zdaj izleglo v tem pogledu. Kje se je sedaj pokazala grozna panslavistična pošast? Nekateri nemški listi, na čelu jim židovski svetovni list „Neue Freie Presse“, za njimi pa obskurni italijanski listi znajo pripovedovati, da — sosedno kraljestvo italijansko, ta nesrečna država, ni več varna pred panslavizmom, kateri se dviguje iz revnih koč slovenskih na laški zemlji. Kdo bi si bil pač mislil, da bode neznan del malega slovenskega naroda postal nevaren mogočni Italiji, broječi nad 30 milijonov državljanov jedne in iste narodnosti. V italijanskem kraljestvu živi blizu 40.000 Slovencev, katere so leta 1866, ko se je Benečija odstopila Italiji, odtrgali od naše države in ki so od istega časa podložniki italijanskega kralja. „Mrtve duše“ smeli bi nesrečne te svoje brate imenovati, kajti težko jim bode ohraniti svojo narodnost, za katero še mi v primerno ugodnejših razmerah moramo biti tako obupen boj. A tudi ta zapuščen oddelek Slovenstva, za čegar narodnost italijanska država ne stori ničesar, zaveda se še svoje narodnosti. Družba sv. Mohora, ta uzorna narodna družba, na katero s ponosom sme kazati vsak Slovenec, ima tudi mej Beneškimi Slovenci okolu 150 članov, kateri s slastjo prebirajo družbine knjige, tiskane v milem njih materinem jeziku. A niti tega nedolžnega veselja ne bi smeli imeti ti moderni heloti, obsojeni, da se raznarodijo in potujičijo. Slovenska knjiga v njih rokah je nevarna panslavistična agitacija, zoper katero se kliče na noge pozornost italijanskih državljanov. Čitanje slovenskih knjig je po mnenju omenjenih nemških in italijanskih hujšakcev velika nevarnost za državo, ki se je osnovala uprav na podlagi narodnostne ideje, na podlagi one ideje, ki vsacemu narodu, naj bode majhen ali velik, daje pravico, da živi, da se razvija. Kdor pozna izborna našo družbo sv. Mohorja in ve, kako skrbno se izogiblje vsem političnim vprašanjem, ter ima samo namen podajati družabnikom zabavnega, poučnega in pobožnega berila, ta se mora čuditi skrajno perfidni predrznosti, katera družbo

imenuje „politično panslavistično“ in njeno literarno delavnost „razširjevanje panslavistične propagande“, katera hujska proti njej in kliče italijanskim državljanom, naj pazijo na nevarnega sovražnika, ki se je ugnezdil v dolini Nadiže mej italijanskimi Slovenci.

Uprav dobro de človeku, ako mej toliko politično spridenostjo in perfidnostjo čita pošten glas, kakor se je javil pred kratkim v velikem in renomiranem italijanskem listu „Gazzetta di Venezia“. V tem listu oglašil se je pošten italijanski dopisnik, ki poznajoč razmere, stavlja na laž pretiravanja in perfidnosti omenjenih časnikarskih banditov. Dopisnik pravi, da ni niti pošteno, niti patriotično, izrekati take neopravičene sumnje in na tak način pisati o takozvanem slovanskem vprašanju v Italiji. Živel je, pravi, dalj časa v teh krajih in preveril se, da vse, kar se je pisalo o slovanski agitaciji, o narodni nevarnosti za italijanstvo je popolnoma neumestno. Slovensko gibanje, pravi dopisnik, a ne panslavistično, to je treba dobro razločiti, nahaja se pač na Goriškem, v Istri in na vsem avstrijskem Primorskem, kjer se bore Slovenci proti nemškemu elementu in seveda tudi proti italijanskemu. Bore se z ono naravno strastjo, kakeršna se nahaja v mladih narodih, novincih v političnem življenju. Avstrijski Slovenci vedo, da je nad 30.000 Slovencev tudi v italijanskem kraljestvu. To število, samo ob sebi neznančno, je važno za majhen narod, ki broji komaj 1.300.000 duš. Zatorej skušajo razširiti svoj upliv tudi mej Beneškimi Slovenci in zbuditi mej njimi isti čut narodnosti slovenske, ki se je nedavno probudil in razširil ter pomnožil tudi v Avstriji. Da bi pa slovenska agitacija v mejah italijanskega kraljestva bila taka, kakor jo slikajo nekateri, ki navlašč pretiravajo, do tega pa je še dalječ.

Tako se izraža pošten Italijan, in glas njegov prijavili so mnogi italijanski časopisi in tudi Videmski „Friuli“. To nam je zopet nov dokaz, da so domači časnikarski janičari, akopram bi morali razmere najbolje poznati, najhujši naši sovražniki, da pa njih hudobno hujskanje ne bode obrodilo za-

LISTEK.

Milanska zarota.

Zgodovinska povest. Spisal Laj o š.

Bilo je leta 1476. Na Milanskem vojvodskem prestolu je sedel Galeazzo Maria Sforza. Oče njegov, Franc Sforza, zapustil mu je vojvodino v najlepših razmerah, močno na vse strani, spoštovano celo od nasprotnikov. Vladal je dokaj samovoljno, a njegovo vladanje je bilo obrneno v korist domovine; zato ga je pa tudi narod ljubil in točil grenke solze ob njegovi gomili. Povse drugačno je bilo vladanje njegovega sina Galeazza Mariae. Ta kruti vladar ni priznaval nobenih pravic, niti meščanom niti plemenitašem. Odločevala mu je jedino le njegova volja, brez ozira na korist in škodo njegovih podložnikov. Žalibog, da njegova volja ni težila po blagem, vzvišenem. Udan je bil najgršim strastem, bil je poželjiv in pohoten, bil je krvoloč in neusmiljen, brezoziren in brezsrčen. Oskrunjeval je čast Milanskih žen in devic, objavil je tudi imena soprugov in družin, katerim je uničil domačo srečo. Plemenitaši in meščani so škripali z zobmi, proklinjali trinoga, a upali se niso maščevati nad zverinskim vojvodo, kajti Galeazzo Mario je obdajala močna telesna straža; njegovo nasilstvo je bilo

oprto na vojaško silo. Gorje mu, kedor bi se drznil povzdigniti svoj glas. Dolgotrajna ječa, brezusmiljeno trpinčenje in naposled mučna smrt bila bi ga doletela. Z denarji podkupljene kreature, — jednake svojemu gospodarju v poželjivosti in pohotnosti — pazile so na vsako nepremišljeno besedo, ovajale nepredvidneža, ki je kmalu zginit, ne da bi kdo prašal: kam? Vedel je slednji, da ga je Galeazzo Maria pridružil svojim prejšnjim žrtvam. Kaj čuda, da so take razmere pojavile zarote, vprizorjene iz maščevanja ali iz ljubezni do prostosti.

Taki so bili odnošaji v času, ko se je vršila naša povest.

I. Prijatelja.

V lepi dvorani palače Olgiati, bogate in plemenite rodovine Milanske, sedel je v mehke naslonjači mladenič vitke rasti, temnih las in očij, iz katerih je včasih švignil ognjevit pogled po sicer prazni dvorani. Bil je Girolamo Olgiati, jedini sin imenitnega plemenitaškega rodu. Živela mu je še mati, stara sivolasa matrona in pa sestra Emilija, najlepša deva Milanskega mesta. Ko je stopila v deviško dobo, prišli so snubači od blizu in dalječ, bogati in imenitni, a ona je vse odklonila, ker je ljubila Andrea Lampugnani, prijatelja svojega brata. Čez malo mesecev jo je imel odvesti pred oltar Gospodov in delale so se že priprave za ta slovesni dan. V trenutku, ko se pričinja naša povest,

je bila Emilia odsotna, odšla je v cerkev sv. Ambroža opraviti svojo večerno molitev. Tudi matere ni bilo doma, šla je na obisk k znani rodbini. Girolamo je bil sam.

„Carlo mora kmalu priti; solnce je zašlo in luna plava na jasnem nebu“, dé tiho mladenič — opirajoč svoj pogled v blede mesec.

Zdajci se pred dvorano začujejo koraki, duri se na lahko odpro in na pragu se prikaže star sluga.

„Kaj je Filippo?“ vpraša Olgiati.

„Ekscelenca Carlo Visconti je tu.“

„Privedi ga noter.“

Sluga odide in kmalu vstopi Carlo Visconti, član najimenitnejše Milanske rodovine, ki je glede starosti svojega imena in sijaja tekmovala celo z vojvodom Milanskim.

Olgiati vstane ter gre prijatelju nasproti.

„Carlo,“ ogovori ga mehkim glasom, „zakaj te toliko časa ni bilo?“

„Ni bilo mogoče,“ odgovori Visconti, zal mladenič, majhne, a krepke postave. „Ni bilo mogoče, odšel sem takoj po solčnem zahodu, a sluge trinoga bile so mi za petami, opazujoč, kam grem. Hitel sem po Milanskih ulicah iz jedne v drugo, da zmedem vohune. Posrečilo se mi je, prišel sem, ne da bi me bil kedo videl, k tebi,“ končal je Visconti.

„Mio dio,“ vzdihne Olgiati, „kam smo prišli! Milan, Milan! Tvoji najzvestejši sinovi se morajo

željenega sadu. Saj bi pa bilo tudi res žalostno in uprav smešno, če bi se država, kakeršna je italijanska, katero je rodila ideja narodnosti, bala borne peščice svojih slovenskih prebivalcev in jih zatirala po nemško-lahonskem receptu s kruto silo. Saj je itak žalostno dovolj, da jim ne podeli vseh onih narodnih pravic in dobrot, za katere so se borili najbolji njeni sinovi, katere so tudi končno dosegli. Panslavizem v Italiji pa bode ostal menda v očeh pametnih ljudij tudi nadalje, kakor strah, ki je v sredi votel, okolu kraja pa ga nič ni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. avgusta.

Naslednik barona Winklerja.

Navadno dobro poučeni Krakovski „Czas“ pravi, „da je popolnoma neosnovano pričakovanje, da bode grof Taaffe pri imenovanju naslednika baronu Winklerju zopet krenil proti levici, ker slovenski poslanci v državnem zboru podpirajo vladu. Sicer pa je položaj Slovencev na Kranjskem zdaj jako trden“. Tako poljski organ. Mi smo mnenje o tem že večkrat izrekli, posebno pa povdarjali, da na Kranjskem levicarjem pač ne bode več žito zorelo, vsaj za dolgo časa ne.

Deželni zbori.

Deželna zbornica češki in gornjeavstrijski prosila sta vladu, da odloži zasedanje deželnih zborov do konca meseca decembra. Sploh se čujejo pritožbe o neugodnem času, v katerem so se sklicali dež. zbori. Celo konservativni časniki poudarjajo to nepriliko, akoravno smatrajo dalje zasedanje zborov kot pridobitev konservativne stranke. „Vaterland“ se pritožuje pri tej priliki, da se omejuje deželna avtonomija in da dež. zbori ne zvedo po deželnih načelnikih skoro ničesar o nazorih in o nakanah vlade, kar mnogokrat zavleče po nepotrebnem njih delovanje.

Cesarjevo potovanje na Gališko.

Z ozirom na kolero, ki se vse bolj in bolj bliža avstrijski meji, zaustavljene so bile pred kratkim velike vojaške vaje na Gališkem, a sedaj odpovedalo se je tudi cesarjevo potovanje, projektovano doslej navzlic preteči nevarnosti. V Lvovu delali so že velike priprave za sijajen vzprejem. Oficijozni listi naglašajo, da nameravajo potovanje cesarjevo ni definitivno opuščeno, nego le začasno z ozirom na eventuelno nevarnost, a vendar se sodi, da vsaj za letos in za prihodnje leto ni več upati cesarjevega obiska.

Češki minister.

Oficijozna „Montags-Revue“ osvetlila je včeraj še vedno pereče vprašanje, ali in kdaj dobi Pražák naslednika in pravi: Tudi v proračun za leto 1893 ustavila se bode plača za češkega ministra in državni zbor jo bo gotovo dovolil, čeprav Pražák ni dobil naslednika. Žal, da je prav verjetno, da ostane češkega ministra fauteuil dlje časa izprazen. Mladocihi so dotirali narod češki v ekstatično stanje in to onemogočuje grofu Taaffeu poiskati novega češkega ministra in izbrati moža, ki bo pomagal napraviti na Češkem za vse stranke ugodne razmere. Ministerski predsednik je primoran in voljan čakati, da mu bodo Čehi imenovali moža, ki ima njih zaupanje in s katerim se bo moči dogovoriti o vseh važnih vprašanjih, tako da bo mej vlado in Čehi tisto razmerje, kakor mej vlado in Nemci. Čim bodo imenovali Čehi takšnega moža in bo ta prevzel jamstvo za uspešno delovanje, poklican bode v popolnem sporazumljenju z Nemci v kabinet. A Čehi

skrivati, kakor lopovi, — ker ljubijo svojo domovino.“ Sédel je v naslonjač ter si z rokama zakril obraz.

„Ne tuguji, Girolamo,“ tolaži Visconti prijatelja položivši mu roko na ramo. „Milan se vzbuja in pripravlja otrestit neznosne sponse. Potrpi še malo, tudi nam zasije solnce svobode.“

„Milan se vzbuja, praviš?“ odvrne britko Olgianti. „Ni res! Milan spi. Ali bi bilo sicer mogoče, da ta pošast vlada na tak način v našem mestu? Ali ni število njegovih hudobij že davno polno? Ali smo mi njegovi sužnji, da dela z nami huje nego so delali kedaj Neroni in Tiberiji?“

„Ali si pozabil,“ nadaljuje s povzdignjenim glasom, „kolikokrat je žalil tebe, mene, druge. Ali si zabil, da tepta v blato vse, kar je nam sveto, a našim bolečinam se smeje, našim prošnjam roga. In ti praviš, da se Milan vzbuja?“

Visconti je molčal, vedel ni kaj odgovoriti, ker se resnica tajiti ne da.

„Molči Girolamo.“ dé naposled, „ne govori tako glasno, stene imajo ušesa. Ovaduhi Sforze so povsod, ako te čujejo, si izgubljen.“

„Molčati, da, trpeti, da, to je naše junaštvo, to je junaštvo Milanskih junakov, v tem pa zapečuje zverinski vojvoda naše žene, naše sestre, zatira naša prava in muči domoljube.“ (Dalje prih.)

morajo takšnega moža sami imenovati, Taaffe ga ne more najti.

Moravski Mladocihi.

Brnsko mladočeško politično društvo sklicalo je v nedeljo ljudski shod v Boškovici. Govorila sta mladočeška prvoborilca na Moravi Tuczek in Stransky. Slednji razvil je program narodne stranke povdarjajoč potrebo jedinstvi vseh zavednih elementov v deželah krone češke. Mladočeška narodna stranka je tudi dobro katoliška, cerkve in verskih resnic se nikdar ne dotakne in ozirala se bo tudi v bodoče vedno na specijelne razmere na Moravi. V češkem taboru ne sme priti do kulturnega boja, če bi pa klerikalna stranka skušala pridobiti si posvetno nadvlado, upirala se bo temu vsa narodna stranka. Če bodo Mladocihi prevzeli vodstvo naroda na Moravi, jih ne sme duhovščina ukovati v take verige kakor sedaj umirajočo staročeško stranko. Na predlog posl. Tuczeke ukrenil je shod resolucijo, da je namesto Pražáka voliti mladočeškega poslanca.

Vnanje države.

Križa v Srbiji.

Avstro-Ogerska vlada boji se, da bi križa v Srbiji ne uplivala na trgovinsko pogodbo, ki se ima skleniti mej obema državama. Opozorilo se je torej z avstro-ogerske strani regenta Ristića v prvi vrsti na to, naj gleda na vsak način, da bode ta pogodba pravočasno se mogla izvršiti parlamentarnim putem.

Ruski ministri.

Pred kratkim raznesla se je govorica, da misli ruski minister vnanjih rečij, Giers, odstopiti in to meseca novembra, če se mu mej tem zdravje ne utrdi. Sedaj se čuje še o drugih premembah v ruskem ministerstvu. Minister notranjih rečij, Durново, umaknil se bo tajnemu svetniku Anastazjevu, ki je znan kot izredno sposoben, temeljit poznavalec uprave in vesten uradnik. Car se je odločil imenovati za ministre sposobne uradnike, ker je s policijskim ministrom Wahlom, bivšim uradnikom, jako zadovoljen. — Tudi o odstopu Višnjegradskega se še vedno govori, a v koliko so te vesti utemeljene, se ne da določiti.

Home-rule.

Sijajna večina, s katero je bil izvoljen zopet poslanec John Morley v Newcastlu je tudi sijajna zmaga ideje Home-rula, ker je Morley eden izmed glavnih zagovornikov irske samouprave v novem ministerstvu Gladstoneovem. Če bi se bilo posrečilo unionistom podreti Morleya pri novi volitvi, bil bi to hud udarec za Gladstoneovo stranko. Zdaj pa, ko je takozvani „Home-rule-minister“ pridobil toliko večino, splavale so po vodi poslednje nade konservativcev in unionistov in ne bode jim preostajalo, nego sprijazniti se z novim položajem.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. vélika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojini.

(Konec.)

Pri točni postrežbi vladalo je pravo prijateljsko občevanje, godba in petje sta netila srčno navdušenost, ki se je tudi dejansko pokazala v tem, da so domorodne gospice razpečale mej gosti mnogo izvodov VII. družbine knjižice: Junaki II. snopič.

Le prehitro je prišel čas, da je bilo treba odriniti v svetovnoznano Postojinsko jamo, vabljivo osobito za tiste, ki je še sploh niso obiskali ali pa vsaj že dolgo ne. Slavní jamski komité je bil tako velikodušen, da je za ta dan dovolil strankam in domačim brezplačni ustop. Skupščinarji se podajo z godbo, pevskim zborom in gasilnim društvom proti jami, pred katero pa so vrle gospice v narodni noši sprejemale prostovoljnih darov za našo šolsko družbo in res dobile zanj čez poldrugo stotino. Ustopivšim v jamo in pridšim do „velikega doma“ kak čaroben prizor se pokaže strmečim skupščinarjem! Istotako v „veliki plesni dvorani“ in na „Kalvariji“. Na jednom kraju v višavi iznenadil je gledalce velik transparent z inicijali Njegovega Veličanstva v dokaz, da se zvesti Slovenec ob vsaki primerni priliki spominja svojega dobrotljivega vladarja. Jama je bila v vseh svojih oddelkih najkrasnejše razsvetljena. Človeku, opazujočemu v svitu električne luči in brezbrojnih sveč ta podzemeljska čuda, nehoté pridejo na misel pravljice iz „Tisoč in jedna noč“, A ko tu v širnih prostorih začuje prijetno godbo in mile slovenske pesmi, zavé se, da ni v začaranih gradovih, nego na pristni zemlji slovenski, katero je božja vsemogočnost odičila s takimi čarnimi čudesi.

Dasi ob hodu po jami traja nad dve uri, vendar se ga obiskalec ne naveliča, kajti njegovo oko zapored vglada kaj novega, kar je tu v svoji bajnosti vsavarila narava.

Ko so se skupščinarji vrnili na beli dan, zbrala se jih je večina zopet na Vičičevem vrtu, kjer se

je mej godbo in petjem govorila še marsikatera beseda v korist naši družbi. Kmalu se je približal čas, da se je moralo to dično društvo raziti na razne kraje svoje slovenske domovine. Najprej so odrinili Primorci, po 8. uri pa Ljubljančanje proti kolodvoru. Vsi prej naštetí odseki z godbo dali so jim ponosno spremstvo. Še priščni in bratski pozdravi na desno in levo — in vlak za vlakom odpelje mej „živio“- in „slava“-klici in aviranjem „Naprej zastava Slave!“ skupščinarje proti jugu in severju.

Res veličastna je bila ta skupščina; daleč je prekosila svoje prednice, živ in gnljiv dokaz, da vedno globlje prodira prepričanje o potrebi te prevažne družbe, dok ne dosežemo po Slovenskem tistega šolstva, ki nam pristuje po božjih in državnih zakonih. — Udeleženci pa, ki so se razkropili zopet na vse končine naše krasne domovine, bodo jej naj tudi znanprej zvesti podporniki in neomahljivi širitelji slovenske ideje.

Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.

V Ljubljani, 30. avgusta.

Včeraj popoldne ob 1/2 5. uri so zvonovi Ljubljanskih cerkv naznanili prvi katoliški shod v Ljubljani in vabili k blagoslovu v stolni cerkvi, kjer se je zbralo ob določeni uri obilo občinstva. Na nekaterih hišah plapolajo mimo narodnih in cesarskih tudi papeževe zastave in ulice, ki vodijo k staremu strelišču bile so precéj napolnjene radovednega ljudstva. Po izvršenem cerkvenem opraviu odšli so zborovalci na ukusno okrašeno zborovališče, kjer se je zbralo blizu tisoč ljudij, po ogromni večini duhovniki, Ljubljanskih posvetnih stanovnikov skoro nič. — Na balustradi sedeli so prelatje in člani osnovalnega odbora, na častnem mestu pa knezoškofa dr. Napotnik iz Maribora in dr. Misija iz Ljubljane.

Po šesti uri stopil je na tribuno predsednik osnovalnemu odboru prelat dr. Andrej Čebašek ter ogovoril zborovalce blizu tako le: Velika čast mi je pozdraviti v imeni osnovalnega odbora udeležnike prvega slovenskega katoliškega shoda, došle, da se posvetujejo o perečih vprašanjih, kako povzdigniti dušni in gmotni blagor naroda slovenskega. — Zato kliče govornik prearčen: Dobro došli! Bog vas vzprejmi! vsem zlasti pa udeležnikom iz starodavnega Korotana, iz tužne Istre in od zelene Soče, ki so vsi sinovi jedne matere, sinovi matere Slovenije. Glas sv. Očeta, preuzvišenih naših knezoškov ter vzgled drugih narodov so nas napotili, da smo osnovali prvi slovenski katoliški shod. Kakor blisk iz neba prešinila je ta misel naš neštevilni, neimoviti a čvrsti narod, ki se, obkoljen od drugih neprijaznih narodov, bori za napredek in obstanek. Vrh tega ima pa naš narod tudi še druge svetinje za katerimi stremí. Izražene so v starem našem gaslu: vse za véro, dom, cesarja. Katoliški shod ima namen utrditi in okrepiti te svetinje, in če doseže to, dosegel je mnogo. Le na podlogi katoliške vere in v mogočni Avstriji zagotovljen nam je narodni obstanek. To nas opomina, da moramo v prvi vrsti gledati na katoliški značaj šole, skrbeti pa nam je tudi, da bode vodilna ideja v življenji, v umetnosti in v védi. To je tem važnejše, ker se mej vero in nevero bliža boj na življenje in smrt. Zdaj gre za krščanstvo ali brezverstvo. Zato naj katoliški shod povzdigne svoj glas za katoliško zvest. Radi katoliške zavednosti ne bomo zanemarjali narodnosti. Jezik naš veže nas vse v jedno družino. V njem smo se učili govoriti, on nam bodi luč v vsem dejanji in nehanji, v védi in v napredku. Zato se je katoliškemu shodu baviti tudi z narodno organizacijo, pri kateri nam bodi vodilna misel edinstvo in združenje. Vsi Slovenci smo katoličani a mnogi prezirajo vero, na jeziku pa imajo samo narodnost. Shod bi rad razpor poravnal; osnovalni odbor je to želel, a nikjer se ni pokazala dobra volja. Shod je vse povabil, a prišli niso. Skrajni čas je, da se združimo v načelih, a žal, kadar gre za vero, dom, cesarja, ni nikogar na naši strani. Če tisti, ki so se od nas ločili, vzprejmejo to, smo zjedineni. Skrbeti nam je tudi za napredek. Če spolnujemo katoliške dolžnosti, napredujemo, ker je temelj vsemu napredku Jezus Kristus. Tist narod je srečen in napreduje, katerega vodijo namestniki Kristovi. Katoliški shod se bo zato oziral tudi na kmetijske, obrtniške in delavske razmere. Katoliškemu shodu je dalje naloga zavračati brezverje s sv. vero in v tem znamenji je zmaga. Govornik

zakliče Živio knezoškofu dru. Misiji in vsem članom pripravljalnega odbora. Na božjem blagoslovu pa je vse ležeče, ta nam bo dal dar modrosti in potrebne moči.

Glavni poročevalec pripravljalnega odbora dr. Ivan Šušteršič čital je na to svoje poročilo o delovanju osnovalnega odbora. Idejo sklicati katoliški shod, sprožil je prvi prof. dr. Janežič. Sestavil se je osnovalni odbor, ki je v 39 sejah dognal vse priprave. Knezoškof dr. Misija prevzel je pokroviteljstvo, in so tudi vsi drugi škofje na Slovenskem obljubili podporo. Odbor se je odločil vzeti vse važne reči v pogovor, da se ustvari popoln katoliški program in osnuje vseobsežna katoliška organizacija. Govornik izreka zahvalo vsem pripravljalnim in lokalnim odborom in navaja važnejše točke nekaterih lokalnih shodov. Osnovni odbor pokladal je na lokalne shode veliko važnost, ker je vedel, da masa naroda ne pride na glavni shod v Ljubljani in so ti shodi nadomestili masi glavni shod. Navaja liste, ki so priobčili osnovalnega odbora oklic ter povdarja, da tega oklica niso priobčili „Slovenski Narod“, „Edinost“ in „Rodoljub“. Govornik razloži na to precej obširno ves vzpored katoliškemu shodu, posame določbe opravičnika in pomen odsekov.

Drž. posl. Klun čita nato kakor že prej dr. Šušteršič nekatere pozdrave, mej njimi tudi nemško pismo slovenskega poslanca grofa Hohenwarta ter pozdravlja shod kot predsednik katoliško-političnega društva, katero bode mnogo pridobilo po katoliškem shodu.

Na to se vršé volitve načelnih šestih odsekov namreč: šolski odsek, odsek za krščansko vedo in umetnost, za socialne reči, za katoliško življenje, za tisk in za katoliško narodno organizacijo. V načelnštvo „Prvega slovenskega katoliškega shoda“ so bili voljeni predsednikom: držav. poslanec Fr. Povše; za podpredsednike: dr. Sernec, Gr. Einspieler, dr. Mahnič (buren aplavz); za tajnike: dr. Lipold, M. Šervicelj, držav. posl. Fr. Robič in Jož. Kompare; za zapisnikarje M. Matek, Iv. Slavec, Fr. Treiber, R. Silvester.

V stalno komisijo za II. slov. katoliški shod — ki se ima razširiti v „slovenski katoliški odbor“ in eksekutivni komite Slovencev — pa so bili izvoljeni: dr. A. Čebašek, Oton Detela, Gregor Einspieler, dr. Anton Gregorič, dr. V. Gregorič, Jurij Jan, Andrej Kalan, Karl Klun, Jos. Kompare, dr. J. Križanič, dr. J. Lipold, dr. Ant. Mahnič, Fr. Muri, Fr. Ogradi, dr. Fr. Papež, dr. Jos. Pavlica, Fr. Povše, L. Ravnikar, Fr. Robič, dr. J. Srnec, M. Sila, Jos. Šiška, dr. J. Šušteršič in Fr. Treiker.

Drž. posl. Fr. Povše zahvali se za častno izvolitev predsednikom, češ, da „ko sem danes zjutraj iz postelje vstajal in napravil sv. križ, kakor se vsakemu kristjanu spodobi, se mi še sanjalo ni, da me bo zadela tako velika čast“. V daljšem govoru utemeljuje nasvet, da je odposlati udanostni brzojavki papežu in cesarju, v Moguncu zbranim nemškimi katolikom pa čestitko ter sklene zborovanje s trikratnimi Slava klici na papeža in cesarja, čemur zbor navdušeno pritrdi.

Danes dopoldne in popoldne imajo vsi odseki svoje seje, ob 6. uri zvečer je I. slovesni shod, na katerem bode govoril tudi g. dr. Sernec iz Celja, kateri se je moral premisliti, ker vest v našem listu, da ne bode govoril in da se ne bode udeležil, zajeta je bila iz njegovih lastnih izjav zadnji petek tu v Ljubljani.

Domače stvari.

— (Kranjska odvetniška zbornica) bode imela dne 10. septembra ob 4. uri popoldne v Ljubljani izvenredno glavno skupščino, da se posvetuje in sklepa o raznih, odvetniški stan zadevajotih vprašanjih, katera obsega spomenica „Graškega odvetniškega kluba“.

— (Novi novci.) Nove zlate krone dobimo baje že bodeči mesec. Prvi komadi bodo se baje izročili Njega Vel. cesarju za njegov imendan dne 4. oktobra.

— (Uravnava Save.) Za dela pri uravnavi Save mej Sv. Jakobom in Dolom pri Beričevem in pod utokom Bstrice ki so proračunjena na 18.863 gld. 40 kr. razpisana je ofertna obravnava na dan 3. septembra ob 10. uri zjutraj pri c. kr. deželni vladi v Ljubljani. Obrazec in pogoje za ponudbe prijavlja uradni list z dne 29. t. m.

— (Izpred porotnega sodišča Ljubljanskega.) Pri včerajšnji prvi obravnavi zatožen

je bil 21 let stari kmetijski fant Lovro Breznik vulgo Senekarjev iz Koprivnika, Radovljiški okraj, hudodelstva uboja. Dne 20. maja t. l. prišel je zatoženec v gostilnico pri Korošcu v Koprivniku, kjer je tudi trafika, da si kupi duhana. Dobivši duhana odšel je iz hiše, pred katero ga je ogovorila žena Koroščeva, ali hoče priti delat na polje. Mej tem je v gostilnici navzočni, zatožencu in tudi sploh neznani Anton Marčič, drugemu gostu, ki je začasno odšel iz gostilnice, izpil osminko žganja. Zato ga je gostilničarka pokarala in mu rekla, da mora žganje plačati. Marčič začel je na to razgrajati, razbil kozarec, na kar ga je navzočni kmetijski fant posadil zopet na stol in ga klofutnil, češ, naj bo miren. Zatoženi Breznik prišel je v tem hipu v gostilno nazaj, prijel še vedno razgrajajočega Marčiča in ga treščil z vso močjo na tla ter ga udari s pestjo po glavi, tako da se je Marčič takoj onesvestil. Odnegli so ga nad hlev misleč, da se le navlašč dela nezavestnega. Pozneje pa, ko so ga potegnili zopet na dvorišče in se je glava le vlekla za njim, videli so, da je mrtev. Zvedenca sta izjavila, da mu je vsled močnega udarca krvna žila počila in izlila se v mozgane, zbok česar je umrl. Zatoženec je sam šel naznanit stvar orožnikom, dejanja ne taji, a trdi, da je le raz klopi potegnil Marčiča na tla, da ga pa ni udaril na čelo s pestjo, nego z odprto roko. Tudi trdi, da je Marčiča udaril Stare močnejše ko on, kar se pa nikakor ne ujema z njegovimi izpovedbami v preiskavi. Porotniki so ga spoznali krivega z 9 proti 3 glasom in obsojen je bil na 1½ leta težke ječe, poostrene s postom vsaki mesec. — Pri drugi obravnavi zatožen je bil kmetijski posestnik Viljem Repe iz Spodnjih Gorij zaradi hudodelstva uboja. Dne 9. julija sprla sta se zatoženec in Valentin Koželj v neki sosedni hiši. Koželj pritisnil je zatoženca na okno, da so se razdrobile šipe in ga potem ugriznil v prst ter odšel iz hiše. Zatoženi Repe, ki trdi, da se je bal Koželja, šel je na dvorišče in v drvarnici pobral poleno, katero je vrgel baje Koželju na glavo tako močno, da mu je razbil črepino. Koželj umrl je še isto noč. Zatoženec se zagovarja, da se je samo branil, ker ga je Koželj že prej napadel in ugriznil v prst. Poleno da mu je vrgel le v hrbet, kar potrdijo tudi priče. Porotniki so jednoglasno zanimali vprašanje na uboj in Viljem Repe je bil oproščen. Zagovarjal ga je gosp. dr. Krisper.

— (Lep čin prijateljske pijetete) vršil se je v nedeljo na Gobovci nad Poduartom. Kakor smo o svojem času poročali, ponesrečil se je tam dne 3. julija t. l. gosp. Adolf Vollaucheg, c. kr. davčni pristav v Škofji loki, zgrešivši pot ter padši raz strmino. Sedaj pa so postavili pokojniku njegovi Škofjeloški tovariši in prijatelji na lici mesta nesreče lep kamenit spomenik s primernim napisom in v nedeljo je deputacija, obstoječa iz 12 Škofjeloških uradnikov in meščanov, položila na spomenik lep venec. Čast vrlim Škofjeločanom!

— (Občinske volitve.) V Nevljah, v Kamniškem okraju, voljen je bil županom posestnik g. Simon Romšak, občinskima svetovalcema pa gg. Jan. Rems in Jan. Kotnik. — V Pijavi Gorici v Ljubljanski okolici voljen je bil županom posestnik g. Jožef Jamnik, občinskimi svetovalci pa gospodje Fran Duščak, Jož. Virant in Jan. Germ.

— (Nesreče in toča.) Iz Kostanjevice se nam piše, da je bil ta mesec posebno nesrečen za tamošnji kraj. Pred 14. dnevi padel je neki J. K., po domače Primožič, tako nesrečno s poda, da je umrl v dveh dneh. — Nekaj dni pozneje udarila je 11letnega dečka M. Colariča iz Slinovce kobila na sence, da se ni več zavedel in umrl čez par dni. — Umrla je nadalje neka dekla za otrovanjem krvi. Urezala se je malo v prst in ni mislila, da bi bilo kaj hudega ter opravljala svoje delo. Kmalu začela je otekati roka in ko so pozvali zdravnika, bilo je že prepozno. — Minuli petek pa se je vsula toča debela kakor orehi in je pokončala v vaseh Sajevece, Malence, Slinovce in deloma tudi okolu Kostanjevice vso ajdo, ki je bila v najlepšem cvetju. Tudi po vrtéh in sploh po polji je vse razbito in škoda velika. Ta nesreča je tem bolj občutna, ker je letina slaba, krompir gnije, sadja ni skoro nič, vina pa prav nič. Toča pobila je tudi proti Št. Jarneju, ravno tako tudi proti Krškem, Cerkljem in sv. Križu. — Isti dan stekel je mesarski pes ter ogrizel nekaj ljudij, jedno žrebe in več psov.

— (Nesreča.) Iz Zagorja na Pivki se nam piše: Dne 26. t. m. sta šla oče in sin, doma iz Juršic, v gozd, nasekat si drv. Oče bolj starikav

in že na pol gluh ukazal je svojemu 14letnemu sinu, ko sta došla na mesto, naj naseka potrebnih drv. Ko je dečko prvo drevo skoro izpodsekalo, mahnil je očetu s klobukom, v znamenje, da naj se umakne, a oče mu je odgovoril, naj le mahne še parkrat po drevesu, da se mu bode že umaknil. Dečko urno udari še parkrat po drevesu in skoči v stran, a očetu, ki ni mogel toli hitro se umakniti, pade drevo na glavo in mu razbije črepino, da je na lici mesta ostal mrtev.

— (Nesreča pri streljanji.) V Senožeah streljali so predvčeranjim s topiči pri tamošnji cerkveni slavnosti. Razletel se je topič in je bil občinski sluga Jožef Ferfila nevarno ranjen na levi nogi.

— (Obrtno-nadaljevalna šola za klesarje v Nabrežini) prične šolsko leto z dnem 1. septembra t. l. Obrtniki kamnoseki naj do tega dne zglasijo svoje rokodelske učence pri šolskem vodstvu. Kolikor bode dopuščal prostor, sprejemajo se v šolo tudi klesarski pomočniki.

— (Utonila je) v Svetem pri Komnu 84letna starka Kovačič v neki luži. Bržkone se je hotela umivati in je pri tem padla v lužo ter se ni mogla rešiti, akopram je luža na najglobljem mestu komaj ¾ metra globoka. Našli so jo mrtvo z nogami v sredi luže, glavo pa proti kraju.

— (Samomori v Trstu) maože se na strahovit način. V poslednjih 10 dneh bilo je 16 slučajev samomora in tri ljubovne tragedije. V soboto umorila se je neka ženska na grobu svojega ljubimca, ki se je tudi umoril sam pred nekaterimi dnevi. Pila je karbolovo kislino, ker ni hotela živeti dalje brez svojega dragega.

— (Občinske volitve v Oprtlju) v Istri vršile se bodo jutri dne 31. t. m. in 1., 2. in 3. septembra. Nada je, da si pridobe Slovani to važno postojanko.

— (Novi most preko Save.) Nov železni most preko Save pri Zagrebu izročilo je vodstvo zgradbe državnim oblastvom. Most bode se odprl v kratkem za splošni promet.

— (Razpisana služba.) Pri c. kr. pošt-nem uradu v Savi v Litijskem okraju razpisano je mesto poštnege odpravitelja. Letna plača znaša 150 gld., uradni pavšale 40 gld. in za sela, ki hodi po dvakrat na dan peš v Savo (kolodvor) pavšale 180 gld. Kavcije je položiti 200 gld. Prošnje v 14 dneh pri c. kr. pošt-nem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 29. avgusta. V merodajnih krogih razširjena je vest, da Višnjegradski odstopi definitivno in da bode Witte postal finančni minister. Ta sprememba razglasila se bode baje dne 11. septembra.

Dunaj 30. avgusta. Uradna „Wiener Zeitung“ naznanja, da je imenovan Lupul dežeinim glavarjem bukovinskim.

Dunaj 30. avgusta. Trgovinski minister odredil sedemdnevno opazovanje za vse stvari dohajajoče iz ruskih pristanišč v baltiskem morji in iz nemških pristanišč ob izlivu Labe od francoske severne obali, od belgijske meje do Cherbourga.

Hamburg 30. avgusta. Od 18. do 29. t. m. bilo 1936 slučajev kolere, umrlo 650 osob. Ulični promet se zmanjšal. Nedostaje voz za prevažanje bolnikov. Koncertne dvorane, cirkus in jedno gledališče zaprto.

Carmaux 30. avgusta. Včeraj zaprli dva rudarja. Velika množica spremila ju do kolodvora. Zasramovaje orožnike in klicaje „Živela socialna revolucija“, skušala ju osloboditi.

Razne vesti.

* (Hurbanov spomenik.) Dne 8. septembra odkrili bodo v Hibokem pri Turčanskem sv. Martinu spomenik, ki ga je postavil hvaležni slovaški narod svojemu buditelju in prvoboritelju dr. Jožefu Miloslavu Hurbanu. Poleg spomenika osnovala se je tudi ustanova, ki bode imela ime po zaslužnem slovaškem prvaku.

* (Za kolesarje.) Avstrijski kolesarji prirede dne 24. septembra veliko mejnarodno dirko z Dunaja v Trst na daljavo 500 kilometrov. V kolesarskih krogih menijo, da najbolji kolesarji prevozijo to progo v 26 do 28 urah. Jezdec potreboval bi z najboljim konjem najmanj tri dni za to pot.

* (Erupcija Etne,) ki je že počela popuščati, nastala je te dni zopet močnejša. Iz sever-

nega dela dviga se močen dim in pada kamenje in na dveh krajih razliva se lava močnejše nego poprej ter pustoši vso okolico.

* (Najstarejši zdravnik) v Rnsiji in morda na vsem svetu dr. Fran Osipovič Kovnackij umrl je te dni na svojem posestvu na Poljskem v visoki starosti 110 let. Doktorjem medicine bil je promoviran, ko je bil star že 34 let, a bil je zdravnik že prej v dobi Napoleonske vojne. Lani praznoval je 75 letnico doktorstva in bil odlikovan od raznih strani. Zadnjih 12 let ni več izvrševal zdravniške prakse in prebival s svojim jedinim že tudi priletnim sinom na svojem posestvu Sločevo. Do zadnje ure bil je duševno čil in čvrst.

* (Zgorelo gledališče.) Veliko gledališče „Metropolitan Opera House“ v Novem Jorku blizu Broadwaya je zgorelo. Škoda je precej velika.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnovadno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za-
znamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 škatljic se ne pošilja 3 (42-12)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:
29. avgusta.
Pri **Malič**: Burkert, Kanobelj, Killiches, Herling, Schloper, Glück, Triben z Dunaja. — Robitschek, Beyrodt, Dudek iz Prage. — Koroschitz, Dubelman, Eberhardt, Calojani, Bidla iz Trsta. — Robič iz Ljubljane. — Komljanec iz Gorenjskega. — Murschetz iz Ptuja. — Modic iz Zagreba.
Pri **Stonu**: Avril, Prossinag, Jamnitz, Schlager z Dunaja. — Oblak, Murnik iz Kamnika. — Ritter iz Celovca. — Schmidt iz Lipskega. — Gabersček iz Gorice. — Megari iz Trsta. — Jenko iz Belega grada. — Zachar iz Budimpešte. — Poschl iz Maribora.

Umrli so v Ljubljani:
V deželni bolnici:
27. avgusta: Franc Muba, kajzarjev sin, 21 let, dysenterie.
28. avgusta: Gregor Kafol, delavec, 27 let, frentum compl. eranis.
29. avgusta: Jožef Molek, delavec, 54 let, dysenterie.

Loterijske srečke 27. avgusta.
Na Dunaji: 63, 12, 65, 32, 19.
V Gradci: 90, 41, 84, 10, 12.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. avg.	7. zjutraj	737.3 mm.	10.8° C	sl. sev.	jasno	
	2. popol.	736.8 mm.	26.8° C	sl. zah.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	737.3 mm.	17.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 18.3°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza
dné 30. avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.70	96.05
Srebrna renta	95.55	95.75
Zlata renta	113.90	113.65
5% marcna renta	100.25	100.30
Akcije narodne banke	999.—	998.—
Kreditne akcije	311.75	312.75
London	119.65	119.60
Srebro	—	—
Napol.	9.50 1/2	9.50
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	58.60	58.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183 50
Ogerska zlata renta 4%	111	25
Ogerska papirna renta 5%	100	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	191
Rudolfove srečke	10	24 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	150 80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	237	—

MIHELE SIMONE
kateri ima glavne kleti v Neapolji, a zaloge v Milanu, Pontebu in Vidmu, priporoča vsem vinskim trgovcem in gostilničarjem (975-1)

pristna vina.
Glavni zastopnik, g. **Gabrijel Devetak**, obiskal bode vse gospode gostilničarje ter prinesel seboj za pokušnjo **sicilijanska** (Marsalska in Ericco), potem **italijanska** (Barletto in Barri) vina.

Jeden ali dva dijaka
vzprejmeta se na hrano in stanovanje pod ugodnimi pogoji pri pošteni, v sredi mesta blizu šol stanujoči boljši rodbini. — Več o tem se izve v posredovalnem zavodu g. A. Kalša, Prešernov trg št. 3. (977-1)

COGNAC
star, pristen, Naravnost iz Cognac-a (Francosko). Zdravniki ga priporočujejo kot sredstvo, ki posebno krepi slabotne, bolne in prebolele. Mala steklenica 2/10 litra 1 gld. 75 kr.; velika steklenica 4/10 litra 3 gld.
Piccoli-jeva lekarna
„Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.
Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (959-7)

Velika 50 krajcarska loterija.
Glavni dobitnik
goldinarjev 75.000 goldinarjev
Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.
(957-3)

10 goldinarjev
stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljša tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim evilhom preoblečeni ter 10—15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznanj naj se vselej **natančno** mera postelje v **notranji luči**. — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po **8 gld. 90 soldov**; z afrikom tapcirane in s evilhom preoblečene po **15 gld.** (714-22)

NOVO!
NOVO!
Zanimiva in zabavna
je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača
borilca.
Dva smešna gučka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakešne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.
Cena paru **50, 60 kr.**, boljše vrste iz papir-maché **1 gld.** in **1 gld. 20 kr.**, iz stisnjene papirja prve vrste **1 gld. 50 kr.** in **2 gld.**, večji komadi **3 gld.**
Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.
Ad. Rissmann, lastnik mnogih častnih diplom.
(883-24)

Prevzetje trgovine.
Usojava si uljudno naznanjati, da **dné 1. septembra t. l.** prevzameva že osemnajst let pod tvrdko **M. NEUMANN v Slonovih ulicah št. 11** obstoječo
trgovino z zgotovljenimi oblekami za gospode in dame
ter se priporoča visokemu plemstvu, visokočastiti duhovščini ter slavnemu občinstvu za prav obilna naročila.
Z odličnim spoštovanjem
GRIČAR & MEJAČ.
(961-4)